

Oikeustapauskokoelma

Asia T-757/16

**Société générale
vastaan
Euroopan keskuspankki**

Talous- ja rahapolitiikka – Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta – Asetuksen
(EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 3 kohta –

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta – EKP ei antanut kantajalle lupaa jättää
vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan ulkopuolelle tietyt edellytykset täyttäviä vastuuta – Asetuksen
(EU) N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohta – EKP:n harkintavalta – Oikeudelliset virheet –
Ilmeinen arviointivirhe

Tiivistelmä – Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (laajennettu toinen jaosto) 13.7.2018

1. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Yhteinen valvontamekanismi – Euroopan keskuspankin toimivalta – Kansallisten viranomaisten suorittama hajautettu täytäntöönpano – Yksikön merkittävyyden arviointi – Euroopan keskuspankin yksinomainen toimivalta*

(Neuvoston asetuksen N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 6 artiklan 4 kohta)

2. *Euroopan unionin oikeus – Tulkinta – Menetelmät – Johdetun oikeuden tulkinta EUT-sopimuksen ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti*

(SEUT 277 artikla)

3. *Euroopan unionin oikeus – Tulkinta – Menetelmät – Sanamuodon mukainen, rakenteeseen perustuva ja teleologinen tulkinta*

4. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimukset – Maksuvalmiusvaatimukset – Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta – Mahdollisuus jättää ulkopuolelle eräät vastuut julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle – Toimivaltaisten viranomaisten harkintavalta*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2015/62, 429 artiklan 14 kohta)

5. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimukset – Maksuvalmiusvaatimukset – Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta – Mahdollisuus jättää ulkopuolelle eräät vastuut julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle – Euroopan keskuspankin päätös poikkeuslupan epäamisestä – TuomioistuINVALVONTA – Rajat*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2015/62, 429 artiklan 14 kohta)

6. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimukset – Maksuvalmiusvaatimukset – Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta – Mahdollisuus jättää ulkopuolelle eräät vastuut julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle – Euroopan keskuspankin päätös poikkeusluvan epäämisestä – Epääminen perustuu poikkeuksen kattamiin vastuisiin luonnostaan liittyviin seikkoihin ja oletamaan valtion maksukyvyttömyydestä ilman, että riskin todennäköisyyttä olisi tutkittu – Ei voida hyväksyä*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2015/62, 429 artiklan 14 kohta)

7. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimukset – Maksuvalmiusvaatimukset – Vähimmäisomavaraisuusaste – Luottolaitoksen positioiden ja julkisen rahoituslaitoksen positioiden arvonokaisujen välisen viiveen merkitys – Rajat*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/62, johdanto-osan 90 perustelukappale ja 4 artiklan 1 kohdan 94 alakohta ja 412 artiklan 1 kohta; neuvoston asetuksen N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohta; komission asetuksen 2015/61 26 artikla)

8. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimukset – Maksuvalmiusvaatimukset – Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta – Mahdollisuus jättää ulkopuolelle eräät vastuut julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle – Euroopan keskuspankin päätös poikkeusluvan epäämisestä – Epääminen perustuu luottolaitoksen positioiden ja julkisen rahoituslaitoksen arvonokaisujen väliseen viiveeseen liittyviin riskeihin – Säänneltyjen talletusten erityispiirteitä ei ole tutkittu – Ei voida hyväksyä*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2015/62, 4 artiklan 1 kohdan 94 alakohta, 412 artiklan 1 kohta ja 429 artiklan 14 kohta)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 27 kohta)

2. Johdettua unionin oikeutta on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista siten, että sen sisältö on sopusoinnussa perustamissopimuksen määräysten ja unionin oikeuden yleisten oikeusperiaatteiden kanssa. Kuten ilmauksen ”jos se on mahdollista” käyttäminen osoittaa, tätä tulkintaa ei kuitenkaan voida soveltaa sellaiseen säännökseen, jonka merkitys on selvä ja yksiselitteinen ja joka ei siten edellytä minkäänlaista tulkintaa. Jos tällaisesta säännöksestä esitetään SEUT 277 artiklassa tarkoitettu lainvastaisuusväite, unionin tuomioistuinten on ainoastaan tutkittava, onko sen sisältö sopusoinnussa perussopimusten määräysten ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden kanssa.

(ks. 32 ja 33 kohta)

3. Ks. tuomion teksti.

(ks. 36 kohta)

4. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista annetun asetuksen N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/62, 429 artiklan 14 kohtaa on tulkittava siten, että siinä annetaan toimivaltaisille viranomaisille harkintavaltaa, jonka nojalla ne voivat kieltäytyä myöntämästä siinä tarkoitettua poikkeuslupaa, vaikka kyseisessä säännöksessä mainitut edellytykset täyttyisivät.

Komissio on tällä unionin lainsäätäjän hyväksymällä poikkeuksella nimittäin ottanut huomioon sen mahdollisuuden, että luottolaitoksen julkisyhteisöltä tai julkisoikeudelliselta laitokselta olevat saamiset, joissa riski on valtion antaman takauksen vuoksi yhtä alhainen kuin sen valtiolta olevissa saamisissa, jotka eivät johdu luottolaitoksen omista investointipäätöksistä – koska luottolaitoksella on velvollisuus siirtää kyseiset summat julkisoikeudelliselle laitokselle –, eivät välttämättä ole merkityksellisiä vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan kannalta ja voidaan siten jättää sen ulkopuolelle. Asetuksen N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohta koskee siis ainoastaan saamisia, joihin sovelletaan omien varojen vähimmäisvaatimusten laskennassa käytettävässä standardimenetelmässä nollariskipainoa.

Tästä seuraa, että asetuksen N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohtaa sovellettaessa on sovittava yhteen seuraavat kaksi tavoitetta: yhtäältä on noudatettava vähimmäisomavaraisuusasteen logiikkaa, jonka mukaan sen laskennassa otetaan huomioon luottolaitoksen riskipainottamattomien vastuiden kokonaismäärä, ja toisaalta on otettava huomioon unionin lainsäätäjän hyväksymä komission tavoite, jonka mukaan tietyt vastuut, joiden riskiprofiili on erityisen alhainen ja jotka eivät johdu luottolaitoksen omista investointipäätöksistä, eivät ole vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan kannalta merkityksellisiä ja voidaan siten tarvittaessa jättää sen ulkopuolelle. On kuitenkin todettava, että toimivaltaisille viranomaisille on annettu asetuksen N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohdan soveltamisessa harkintavaltaa, jonka nojalla ne voivat sovittaa yhteen nämä tavoitteet kunkin tapauksen erityispiirteiden valossa.

(ks. 52–56 kohta)

5. Koska Euroopan keskuspankillla on harkintavaltaa ja siten laajat valtuudet arvioida, sovelletaanko luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista annetun asetuksen N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/62, 429 artiklan 14 kohtaa vai ei, riidanalaisen päätöksen perustelujen hyväksyttävyyden valvonta unionin tuomioistuimissa ei saa johtaa siihen, että ne korvaavat Euroopan keskuspankin arvioinnin omalla arvioinnillaan, vaan tuomioistuINVALVONNAN tarkoituksena on sen selvittäminen, ettei riidanalainen päätös perustu asiallisesti virheellisiin tosiseikkoihin tai ettei siihen liity oikeudellista virhettä, ilmeistä arviointivirhettä tai harkintavallan väärinkäyttöä.

(ks. 66 kohta)

6. Ks. tuomion teksti.

(ks. 74, 76–78, 81, 82, 86 ja 88 kohta)

7. Ks. tuomion teksti.

(ks. 95–98, 101 ja 102 kohta)

8. Ks. tuomion teksti.

(ks. 104–108 kohta)